

πάντα ἄλλον ἀξιωματικόν, διότι τῇ εἵχε δειχθῆ εὐμενῆς, καὶ διότι ἦτο διαγωγῆς σταθερᾶς καὶ ἀκεραίας. Δὲν ἐβλασφήμει, δὲν ἔδερνε τοὺς ὑπηρετάς του, δὲν ἔπινεν, ἐν ἐνὶ λόγῳ ἦτο ἀξιωματικὸς παραδειγματικὸς— ἀλλὰ τώρα ! ὁ Γεώργιος ἐφρικίασεν εἰς τὴν ἀπλὴν ἰδέαν. Τί νὰ κάμῃ ; νὰ ὑπάγῃ νὰ καταγγείλῃ τὸν ὑπολοχαγόν ; Πιθανὸν νὰ μὴ τὸν ἐπίστευον· ἔπειτα ἡ καταγγελία δικαίως τῇ ἐφαίνετο πρᾶγμα μικροπρεπὲς εἰς τὴν παροῦσαν περίστασιν. (ἀκολουθεῖ.)

ΑΙ ΕΠΤΑ ΘΕΟΤΗΤΕΣ.

(Συνέχεια· ἴδε προηγούμενον ἀριθμὸν.)

Ἀπαξ τοῦ ἐνιαυτοῦ αἱ Νηρηίδες αὐταὶ ἔχουσιν κοινὴν συνάθροισιν, εἰς τὴν ὁποίαν συνδιαλέγονται περὶ τῶν ἀρχαίων χρόνων, διηγοῦνται ἐκάστη τὰς περιουσίας της κατὰ τὸ ἔτος καὶ ἔπειτα θρηνοῦν ὁμοῦ. Μετὰ ταῦτα ἐνασχολοῦνται περὶ τὴν διευθέτησιν ὧλων τῶν κατὰ τὸ ἀρξάμενον ἔτος γεννησομένων γάμων. Ἐχουν δὲ πολλὰς κλωστὰς ἐκ λευκῆς, ἐρυθρᾶς καὶ κυανῆς μετὰξῆς, αἵτινες παριστάνουν τὴν τύχην ἐκείνων, οἱ ὅποιοι μέλλουν νὰ ἔλθουν εἰς γάμον· αἱ μὲν λευκαὶ κλωσταὶ παριστάνουν τοὺς ἄνδρας, αἱ δ' ἐρυθραὶ τὰς γυναῖκας.

Καὶ κατ' ἀρχὰς μὲν συνάγουσιν μὲ πολλὴν προσοχὴν τὰς κλωστὰς καὶ δένουν πολλὰς ἀνὰ δύο ὁμοῦ, ὅλα δὲ τὰ συνοικέσια, τὰ παριστανόμενα ὑπὸ τῶν δεματίων τούτων ἀποβαίνουν εὐτυχῇ· ἀλλὰ μετ' οὐ πολὺ κουράζονται καὶ δένουν τὰς κλωστὰς ἀμελῶς καὶ ἀναμειγμένως· ὅλα δὲ ταῦτα τὰ συνοικέσια ἀποβαίνουν πολὺ κακὰ καὶ ἄθλια.

Ἀφοῦ τελειώσουν τὴν διάταξιν τῶν συνοικεσίων ἀρχίζουν νὰ παίζουν ὡς μωρὰ παιδιὰ. Ἡ Βέντων παίζει τὴν κιθάραν, ὁ δὲ Βεσαμὼν κοιτάζει ἐπὶ τοῦ ἐδάφους στηριζόμενος ἐπὶ τοῦ ἀγκωνός του καὶ ἀκροάζεται. Ὁ Χοτεῖ πίνει οἶνον ἐκ τινος ἀβαθοῦς κοκκίνου ποτηρίου πλατέος ὡς πιᾶτον. Ὁ δὲ Δαικοκοῦ καὶ ὁ Φουκορουκοῦ Τζὴν παλεύουσιν· ἀφοῦ δὲ ὁ Δαικοκοῦ καταβάλλῃ τὸν ἀντίπαλόν του, κοπανίζει τὴν κεφαλὴν του μὲ κενὸν κολοκύνθιον, ἐνῶ ὁ Τοσιτοκοῦ καὶ Ἐδιοὺν τρώγουσιν κρέας. Ἀφοῦ δὲ τοιουτοτρόπως διασκεδάσουν ὁ Φουκορουκοῦ Τζὴν καὶ ἡ Βέντων ἀρχίζουν νὰ παίζουν ἀστραγάλους, ἐνῶ οἱ ἄλλοι βλέπουν καὶ στοιχηματίζουν, ἐκτὸς τοῦ Χοτεῖ, ὅστις κοιμᾶται — Μετὰ τοῦτο ἕκαστος πορεύεται εἰς τὰ ἴδια!

Ὁ Τοσιτοκοῦ εἶναι ἡ πέμπτη θεότης, ἡ ἀξιοπρεπεστάτη πασῶν τῶν ἄλλων. Ἔχει δὲ πρόσωπον σοδαρὸν, οὐσα ἡ θεότης τῶν πλεονεκτημάτων. Τὸ ἀγαπητόν της ζῶον εἶναι ἡ λεοπαρδαλις. — Περιέρχε-

ται δὲ τὴν γῆν πολὺ διὰ νὰ εὑρῇ βραβεῖα διὰ τὰ παιδιὰ ἐκεῖνα, τὰ ὁποῖα ἐπιμελοῦνται τὰ μαθήματά των, καὶ διὰ τοὺς ἄνδρας, οἱ ὅποιοι εἶναι καταλλήλοι νὰ κυβερνοῦν.

Εἰς τὴν μίαν χεῖρα φέρει βακτηρίαν ἐξ ἰνδοκαλάμου εἰς τὸ ἐν ἄκρον τῆς ὁποίας κρέμαται βιβλίον ἢ χειρόγραφον. Εἶναι δὲ ἐνδεδυμένη ὡς φιλόσοφος, μὲ τετραγώνον πῖλον καὶ ἐμβάδας μὲ ὀψηλοὺς πάτους.

Ὁ Βεσαμὼν εἶναι ἡ ἕκτη θεότης, ἡ τῆς τάξεως καὶ φήμης. Εἶναι ἰσχυρὸς στρατιώτης μὲ χρυσὴν ἀσπίδα, περιστήθιον καὶ ἐντελὴ ὅπλισμὸν, εἶναι δὲ ἡ προσταγὴς θεότης τῶν ἱερέων καὶ πολεμιστῶν. Αὐτὴ τοὺς κάμνει ἐπιτηδεῖους εἰς τὸ πυροβολεῖν, τὸ ἱππεύειν καὶ τὸ τοξεύειν. Κρατεῖ δὲ εἰς μὲν τὴν μίαν χεῖρα παρόδαν (ναὸν), δράκοντας δὲ καὶ ἕξφοι εἰς τὴν ἄλλην. Τὸ ἀγαπητόν της ζῶον εἶναι ἡ Τίγρις.

Αἱ ἑξ ἐκ τῶν ἐπτά τούτων Νηρηίδων εἶναι ἄρρενες, ἡ δ' ἐβδόμη, ἡ Βέντων γυνή. Αὐτὴ εἶναι ἡ θεὰ τῆς οἰκογενείας καὶ τῆς θαλάσσης. Παίζει αὐλὸν καὶ κιθάραν πρὸς διασκέδασιν τῶν ἄλλων κατὰ τὰς ἑορτάς των, ἐνίοτε καὶ χορεύει δι' αὐτοὺς. Εἶναι ἡ βασίλισσα τοῦ ὑποθαλασίου κόσμου, συχνάκις δὲ διατρίβει ἐν τῇ θαλάσῃ, ἢ ἐν σπηλαίοις παρὰ τὸν ὠκεανόν· τὸ ἀγαπητόν της ζῶον εἶναι ὁ ὕψις, οἱ δὲ δράκοντες, οἱ ὑπηρεταὶ της. (Ἀκολουθεῖ.)

ΔΑΡΟΥΙΝΟΣ.

Οἱ μικροὶ μου ἀναγνώσται ἔχουν ἐνώπιόν των τὴν εἰκόνα ἑνὸς τῶν διασημοτάτων πεπαιδευμένων τοῦ κόσμου, — τοῦ Ἀγγλοῦ φυσικοῖστορικοῦ Καρόλου Δαρουίνου, ἡ καθὼς ἐσφαλμένως τὸν γράφουν Ἑλληνιστὶ Δαρβίνου.

Ὁ ἀνὴρ οὗτος διὰ πολυχρονίου ἐρεῦνης, μελέτης καὶ πειραμάτων κατάρθωσε νὰ ἀνακαλύψῃ πολλὰ πράγματα καὶ πολλοὺς φυσικοὺς νόμους, νὰ δημοσιεύσῃ δὲ ἰδέας, αἱ ὁποῖαι ἀνέτρεψαν ἐκ θεμελίων πολλὰς ἐπικρατούσας θεωρίας περὶ τῶν φυσικῶν ἀντικειμένων καὶ νόμων τῆς φύσεως.

Μία ἀπὸ τὰς θεωρίας του εἶναι καὶ ἡ τῆς ἐξελίξεως ἢ ἀναπτύξεως, ὅτι δηλ. βαθμῆδὸν καὶ κατὰ μικρὸν καὶ ἐπὶ μακρὰς περιόδους χρόνου διὰ τῆς ἀνελπισθήτου ἐνεργείας μιᾶς δυνάμεως ἐμφύτου εἰς τὴν ὕλην παρήχθησαν ἀπὸ τὴν ἀνόργανον ἢ ἄψυχον ὕλην αἱ ἀπλούσταται μορφαὶ τῶν ὀργανικῶν ὄντων, ἐκ τούτων δὲ διὰ τῆς ἐνεργείας τῆς αὐτῆς δυνάμεως ἀνεπτύχθησαν αἱ ἀμέσως ἀνώτεραι τάξεις τῶν ὀργανικῶν ὄντων, φυτῶν καὶ ζῶων καὶ ἀπὸ ταύτας αἱ ἀμέσως ἀνώτεραι μέχρις αὐτοῦ τοῦ ἀνθρώπου.